

skal løses af Regjeringen. Forsaavidt det ærede Thing maatte vedtage dette, vil det bemærkes, at der vil mangle en lignende Bestemmelse for Kjøbenhavn, idet der ikke findes en saadan i Loven af 19de Februar 1861, hvortil Kjøbenhavn er henviist, og derfor er der til § 25 foreslaaet, at det sidste Stykke af § 18 — nemlig det, som er Gjenstand for Underændringsforslaget under Nr. 6, — skal optages blandt de Punkter, som ogsaa blive at efterkomme i Kjøbenhavn.

Ordføreren: Med Hensyn til det Forslag, som er stillet af et æret Medlem af Udvalget (M. Rasmussen), har der i Udvalget, forsaavidt Udvalgets Medlemmer have kunnet samles, ikke været Dnsse om i saa Henseende at gjøre nogen bestemt Indstilling; vi have ganske villet henstille disse Spørgsmaals Afgjørelse til Thingets ærede Medlemmer efter deres egen Opfattelse af Forholdet. Kun det er jeg opfordret til at sige paa Udvalgets Vegne, at vi, ligesom den høitærede Finantsminister, maae ansee det for betænkeligt at gaae ind paa begge Nedsættelser; men forsaavidt man maatte mene, at en Nedsættelse af den ene eller den anden af disse Godtgjørelser var tilraadelig, antog de tilstede-værende Medlemmer af Udvalget rigtignok ogsaa, at det Næsteste vilde være ikke at gaae ind paa en Nedsættelse af Diæterne, men derimod paa en Nedsættelse af Befordringsgodtgjørelsen. Begge Punkter foreligge jo til særlig Afstemning ved begge Paragrapher, saa der er i den Henseende ingen Vanstælighed. — Efter hvad den høitærede Minister har ytret, behøver jeg maastee kun at sige et enkelt Ord med Hensyn til Underændringsforslaget under Nr. 2, hvorefter § 9 skulde citeres i § 17 ved Siden af §§ 12—16. Herimod kan der, efter hvad der nu er udtalt, formeentlig ikke være Noget at indvende. Udvalget havde ikke anseet dette for nødvendigt, idet det antog, at § 17, som jo begynder saaledes: „Regjeringen er bemyndiget til at forandre Tidspunktet for Ansættelsens Paabegyndelse, jfr. § 11“, derved gav den Bemyndigelse, som behøvedes ogsaa med Hensyn til, hvad der laa forud for Ansættelsen, saa at der kun var Spørgsmaal om

de følgende i §§ 12—16 nævnte Frister. Da jeg redigerede Forslaget, havde jeg derhos nogen Tvivl, om det ikke, naar man udtrykkelig nævnte § 9, maastee kunde opfattes saaledes, at ogsaa Tidsbestemmelsen den 1ste April skulde være foranderlig, saa at ogsaa den Dag, der skal være den afgjørende med Hensyn til, hvor hans Statteansættelse skal finde Sted, blev gjort flydende. Dette vilde neppe være rigtigt, og jeg hører ogsaa, at den ærede Minister er enig i, at der ikke paa dette Punkt skal kunne gjøres nogen Forandring. Naar der kun er Spørgsmaal om at nævne § 9 med Hensyn til den Frist, som nævnes længere nede, nemlig den 15de April, kan der ikke være Noget derimod at indvende. — Jeg hørte først ikke rigtig „Lovens Emanation“, som den høitærede Minister nævnte; naar jeg kom til at spørge derom, var det ikke med Hensyn til det fremmede Ord, men fordi der Ingen er, der ret veed, hvad det vil sige, om det er den Dag, da Loven stadfæstes af Kongen og udstedes, eller den Dag, da Loven træder i Kraft ved Thinglæsning. Lovens Emanation er et tvetydigt Ord, hvis Betydning man ikke ret veed. Meningen er jo imidlertid aabenbart ikke at binde Finantsministeren til en bestemt Frist, men at han skal kunne sætte en passende Frist overeensstemmende med Tanken i Loven. — Uagtet det ikke har været muligt, da den ærede Ministers Forslag fremkom temmelig sildigt, at faae afholdt et formelt Udvalgs møde med Hensyn til de Realitetsspørgsmaal, der ere fremkomne, troer jeg dog at turde sige, at der hverken imod Forslaget under Nr. 1 eller imod Forslagene under Nr. 5 og 6 af Finantsministeren fra Udvalgets Side kan gjøres nogen Indvending. Jeg skal kun, hvad Forslagene under Nr. 5 og 6 angaaer, gjøre den Bemærkning, at en saadan Myndighed for Finantsministeren var hjemlet i Krigsskatloven af 21de Marts 1864, men fandtes ikke i det tidtomtalte i Folkethingsudvalget ubearbejdede Udkast, og heller ikke i Regjeringens Udkast. Det er Grunden til, at jeg ikke har foreslaaet det optaget i nærværende Lovudkast, og at Udvalget heller ikke nu har stillet Forslag i saa Henseende. Der er jo nemlig indført en særegen Bemyndigelse for Stattecommissiønerne til at paaane, som ikke